

úsudek ten jest správný, nelze přezkoumati. Pochybení v řešení této otázky nezakládá nezákonnost, jak mylně má za to stěžovatel, nýbrž jen nesprávné právní posouzení věci, které však není důvodem k podání dovolací stížnosti ve smyslu § 46 odst. (2) zák. o nesp. řízení.

Čís. 12183.

Vůz kočujících artistů, jenž neslouží jen k obývání, nýbrž i k přepravě stánků se zařízením (Schaubuden), jest vyloučen z exekuce (§ 251 čís. 6 ex. ř.).

Předměty vyňaté podle § 251 ex. ř. z exekuce nemohou býti postiženy ani prozatímním opatřením.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, R I 1017/32.)

Soud první stolice zastavil k návrhu dlužníků (kočujících artistů) výkon prozatímního opatření úschovou a správou vozu, ježto dlužníci potřebují vozu k provozu své živnosti. Rekursní soud prohlásil výkon prozatímního opatření úschovou a správou vozu za přípustný. Důvody: Dlužníci sami udávají, že obytný vůz není jejich vlastnictvím. Dlužníci si ho tedy najali nebo vypůjčili. Již z toho vyplývá, že jim může býti vůz vlastníkem odňat, že ho tedy nepotřebují trvale a bezpodmínečně. Kromě toho nemusí býti potřeba bydlení a dopravy kočujících výstavců vždy ukojena použitím obytného vozu. Mohouť používati k bydlení řádných místností v místě pobytu a k dopravě jim mohou sloužiti obvyklé dopravní prostředky.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle vyličení žalovaného, jež bylo žalobcem výslovně za správné uznáno, slouží vůz stěžovatelům nejen k obývání, nýbrž i k přepravě dvou stánků se zařízením, tudíž věcí, jichž jako kočující artisté potřebují k osobnímu vykonávání svého povolání. Za tohoto stavu věci jest však za to míti, že stěžovatelé i vozu samého potřebují k vykonávání své výdělečné činnosti, neboť, jak zkušenost učí, musí se ve dne a v noci zdržovati v bezprostředním sousedství svých stanů, by je mohli nepřetržitě hlídati. Nesejde na tom, zda by se přeprava věcí a potřeba obývání dala uspořádati také jiným způsobem, neboť nelze přehlížeti, že ve smyslu ustanovení čís. 6 § 251 ex. ř. má býti stěžovatelům zajištěno další provozování povolání v dosavadním rozsahu a s dosavadními prostředky (srovnej výnos min. sprav. ze dne 2. června 1914 čís. 43 věstníku). Při řešení otázky nezabavitelnosti podle § 251 čís. 6 ex. ř. nepřichází v úvahu vlastnictví povinného, nýbrž rozhoduje, že věci skutečně používá ve své živnosti v době výkonu exekuce neb prozatímního opatření (srovnej rozhodnutí sb. n. s. čís. 5207). Jest proto přisvědčiti právnímu názoru soudu první stolice, že vůz jest vyňat z exekuce a nemůže proto podle § 402 ex. ř. býti postižen ani prozatímním opatřením.